

34—35. (син. кокичка, кокучка) 2) *перенос.* злюка, злючка: Костилка. Така наръчатъ срьдигъ-тѣ. Ч. 177. Припира ся като костилка. Ч. 213. (син. киселица 4).

Костоболъ с. м. боль въ костяхъ, костоломка: Стариятъ мажъ, който е занесалъ подъ вѣнецътъ сифилисъ и костоболъ 3. 252.

Кость с. ж., мн. ч. **кѡсти**, съ чл. **костѣ-тѣ**, кость: Едва му кожата коститѣ дръжи. Ч. 155. Изгьтътъ кости нѣма, а кости троши. Ч. 246. Да не оре тетѣ край Дунавъ въ нивята, че ще да изоре Янкините кости. Д. 57, 41—43. (чаще кокалъ).

Кѡстанъ (кѡстенъ) пр. костяной: Костенъ ножъ за писма *Бол.* 164.

Косъ с. м. дроздъ: Прѣзъ Февруаріа продължително хубаво врѣмя, ако косовете весело излизать. Л. Д. 1869 г. 38. Нѣкой косъ въ решеткѣ (кафесъ) былъ покаченъ надъ едни прозорци. Об. 97.

Кѡсьмъ с. м., мн. ч. **кѡсми**, съ чл. **косми**, 1) волосъ: Косъмъ съ рацѣ на двѣ дѣли, *сир.* искусенъ е. Ч. 177. Звѣздобройницити, безъ да сбрькатъ и на косъмъ могатъ наздраво да го кажытъ какъ ще бѣде слѣдъ стотинны години. Л. Д. 1872 г. 106. 2) *собр.* волоса (син. коса): Сѣстра ѝ малка съсъ златенъ косъмъ, Броеше венчко пролѣти осемъ. *Вазовъ.* ум. **Кѡсьмче** сс. (син. влакнѣцѣ) волосокъ, ум. **Кѡсьмци** с. мн. волосики (ум. отъ мн. кѡсми); волоски: Тука расте найдобриятъ сортъ памукъ, който има твърде дълги косъмци. 3. 221.

Косяръ? с. м. Както е петель на боклукъ първъ надъ кокошкы-тѣ, тѣй и зетьтъ е първъ въ цѣлѣ свадбѣ, т. е. „косяръ като петель“. Ч. 84.

Косъ, **Косишъ** м. дм. кошу (*косою*): Ако косите презрѣлъ овесъ или пресажнала трева, то изподъ косата ви изхвърчатъ искри. 3. 8. Сички чапирі косени, Ваши-те непокосени—„Ази ся боленъ разболахъ не можихъ да ги покоса“. М. 100. Тѣ отивать тамъ, дѣто крушумитѣ пищатъ, топоветѣ гърмятъ и смрътъ коси. *Вазовъ.* **Кѡсене** с, с. косьба; укосъ. *Бол.*

Котакъ с. м. 1) котъ: Видѣхъ единъ много голѣмъ дивъ котакъ. Р. С. 26. Двата ми котака държахъ всякой мѣстото си. Р. С. 89. (*ср.* котуракъ) 2) сѣвшееся молоко (*maton*). *Бол.* (*ср.* котаракъ).

Котаракъ с. м. 1) котъ *Бол.* (*ср.* котуракъ). 2) сѣвшееся молоко. *Бол.* (*ср.* котакъ).

Кѡтва с. ж. якорь: За нови бури се не готвъ, И равнодушно гледамъ азъ, Кадѣ да хвърла вече котва. *Вазовъ.* Пуснахме котвата (анкурата) и връзахме корабилтъ Х. I. 178. Той заповѣда да истеглытъ котвытъ, да распустижътъ платната и да цѣпжътъ съ лопатытъ морето. Т. 127.

Котѣлъ с. м. котѣлъ (син. мѣдникъ): И пакъ секой по махалата